

PĂMÂNTUL

TOATA ROMANIA... IN STRAINATATE... PĂMÂNTUL ȘI RECLAME...

TIMPUL

SE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biurul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia”

ANUNCIURI.

Se primește în străinătate: La D-nii Haasen... A. Oettel in Vienna, Stubenbastei 2: Rudolf Mosse in Vienna, Seilerstätte 2: Philipp Löb in Vienna, Eschenbachgasse 11: T. Lang & Comp. in Peșta, Hava-Laffle & Comp. in Paris, C. Adam 2, Carrefour de la Croix-Rouge 2, Paris: Eug. Micoind, 139-140, Fleet Street London.

Scrisorile nefrancate nu se primește.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

Table with financial data for Bucharest, 2 Martie, listing various items and prices.

Table titled 'Cursul de Viena, 14 Martie' listing exchange rates for various currencies.

Table titled 'Cursul de Berlin, 14 Martie' listing exchange rates for various currencies.

Table titled 'CaleNDARUL zilei' listing times for various events and services.

Table titled 'PLECAREA TRENURILOR' listing train departure times for various routes.

retrocedării Basarabiei... amoscută ministrilor... nte chiar de trece... tel română peste Du...

RI TELEGRAFICE

LE STRAINE

Lord, comunică din Sereievo... ahometanul din Bosnia agi... pentru anexarea provinciei...

Londra, 11 Martie. ... risonare adresată comitetului li... Greenwich, Gladstone declară că...

Roma, 10 Martie. ... unt două audiențe la regele... apoi a conferit cu Cialdini...

Madrid, 11 Martie ... coloniiilor a declarat, că toți... pot întoarce în Spania, dacă...

Roma, 11 Martie. ... ul Franchi a declarat capela... c, că Papa nu poate notifica...

Pera, 10 Martie. ... e de către nunțul din Paris, ... ntez a declarat că revocarea...

Versailles, 11 Martie. ... a primit proiectul de lege asu... ril taxelor postale. Senatul a...

Paris, 11 Martie. ... ilele sosite din Londra, princi... eful ar fi declarat, că congresul...

SCIRI TELEGRAFICE

(Agenția Havas). — Serviciul de la 14 Martie, 4 ore seara. — Constantinopol, 13 Martie.

Hobart-paşa va pleca astăzi-seară pe va... sul Izedin, pentru a merge pe coastele...

— Serviciul de la 14 Martie, 8 ore seara. — Londra, 14 Martie.

„Times, publică o depeșă din Paris in... care se spune că mai toate punctele...

Se pare aproape sigur că Engiltera și... Franța vor isbuzi a se înțelege asupra...

Aceste două puteri vor supune Congre... sul reformele și garanțiile, ce vor crede...

Se telegrafiază din Viena către „Times”... Austria sugerează data de 28 Martie...

Se telegrafiază din Berlin către același... ziar. Invitațiile formale la Congres nu s'au...

Se telegrafiază din Viena către „Daily... Telegraph” că Rusia nu va sprijini...

O depeșă din Berlin adresată ziarului... „Morninng-Post” zice că guvernele...

„Standard” vestește că escadra de la... Besica va înainta spre Dardanele, pentru...

Escadra admiralului Commerell va fi... puternică de cât aceia a admiralului Hornsby...

Se comunică din Viena „Jurnalului de... Desbateri, de la 13 Martie, că nu mai...

Comitele Andrassy cere ca congresul să... se întrunească între 25 și 31 Martie.

Comitele Andrassy cere ca congresul să... se întrunească între 25 și 31 Martie.

Comitele Andrassy cere ca congresul să... se întrunească între 25 și 31 Martie.

BUCUREȘTI 15 MARTIE

Știrile despre condițiunile păcei, de și cunoscute aproape în totalitate, nu sunt încă oficial anunțate...

Persistența Rusiei a reclama Basarabia, fapt pe care d. C. A. Rosetti îl desmințea în Noemvrie 1877...

Oponerea ce România făcea acestei cesiuni, mai cu seamă în modul nedibaci, violent și grosolan al oamenilor incapabili...

Două puncte care ne privesc în tratatul de pace ne mai sunt semnalate prin telegraf. Ele n'au fost în destul de remarcate.

Intru cât privește indemnitatea de rebel, tratatul de pace zice că România se va înțelege cu Turcia.

Această clauză are două înțelesuri. Voiește ea să zică că delegații Români vor discuta cu delegații Turci...

Dar ocuparea Schleswig-Holsteinului nu era și densa temporară? Și cu toate astea cum s'a sfârșit...

Iată dar România ocupată trei ani de o putere străină, și asta prin voia Turciei și câte va luni după proclamarea independenței...

Sar fi întemplat oare acestea, dacă înainte de a lua parte la rebel, guvernul încheia cu Rusia un tratat precis pentru a regula...

1). Nu se poate numi altminteroa un regim unde, fără a vorbi de altele, Corpurile Legiuitoare au fost alese, în contra legii electorale...

teribile cestiuni a Orientului, va fi oare dispusă să primească nou turburări, cari pun în pericol și liniștea și prosperitatea ei?

A doa condițiune care ne privește este încă și mai îngrijitoare dacă se poate. Rusia își rezervă dreptul de a trece trei ani de zile cu armatele sale...

Cine nu știe că un stat deschis unei armate străine nu mai are decât o independență cu totul nominală? Va să zică, iată-ne pentru timp de trei ani aproape anexați și noi...

Dar această ocupațiune a României e limitată la 3 ani — chiar așa nu se poate primi. Inșă cine răspunde de ce se întâmplă peste 3 ani?

Dar de la junătatea secolului încoace, a trecut vre o dată mai mult de trei patru ani între două evenimente capitale? Tratatul de la Paris este din anul 1856, rebelul Italiei cu Austria din 1859...

Dar ocuparea Schleswig-Holsteinului nu era și densa temporară? Și cu toate astea cum s'a sfârșit, și s'a sfârșit vre-o dată? În trei ani, bun e Dumnezeuul sfântei Rusiei și multe pot să se mai întemple!

Iată dar România ocupată trei ani de o putere străină, și asta prin voia Turciei și câte va luni după proclamarea independenței și luarea Plevnei. Minunat uz face guvernul radical de isbăndeale țerei.

nu. Dar d. Rosetti și C-nia au declarat cu mândrie că nu le trebuie sapis, amanet, cheazăsie: d-lor sunt învățați a face și mai cu seamă a li se face credit.

Așa a făcut d. Rosetti și C-nia. Rusia a zămbit — și rezultatele le vedem.

In dezbaterea Camerei s'a înaintat proiectul de lege, prin care se aprobă convențiunea de comerț, încheiată cu Germania.

Inceputul acestei convenții cuprinde următoarele:

„Guvernul Majestății Sale Impăratului Germaniei, etc., și guvernul Alteței Sale Principelui României, animați de dorința de a înlesni și desvolta relațiunile comerciale stabilite între cele două țări, au hotărât de a încheia, pentru acest scop, o Convențiune. Pentru acest sfârșit au fost numiți plenipotențiar, din partea Majestății Sale Impăratului Germaniei, d-nul Otton Huber, consilierul său intim superior de regentă, și domnul Paul Reichardt, consilierul său intim de legațiune, și din partea Alteței Sale Principelui României, d-nul Alexandru Degre, agentul său diplomatic la Berlin, cari după ce și-au comunicat depelinele lor puteri respective, găsite în bună și regulată formă, au convenit asupra articolelor următoare etc.”

Convenția încheiată între Austria și România, tratată între Costa-Foru și baronul Schwegel, a fost semnată de Costa-Foru și contele Andrassy.

Convenția încheiată cu Rusia a fost semnată de ministrul nostru de externe și de consulul general al Rusiei.

Convenția cu Germania s'ar fi putut semna de principele de Bismarck, de directorul ministerului, d. de Hoffmann, în fine de ministrul secretar de stat d. de Balow. Dar Germania n'a pus pe ea decât iscălitura a doi amployați de minister, cari ori cât de însemnați ar fi ca persoane private, nu sunt decât doi șefi de secție.

Să nu se uite, că Germania pune valoare pe asemenea formalități. Repetăm numai știrea ce am mai adus-o odată, că M. S. Impăratul Germaniei a refuzat medicilor militari învoirea de a purta „Steaua României.”

## DIN AFARA

Sunt cestiuni delicate acestea, cari arată cât de mult a scăzut termometrul iubirii și stimei, ce le aveau statele apusene pentru noi. Această scădere o datorim asemenea tericirii de a avea un minister liberal.

## BASARABIA

II.

## VEACUL AL CINSPREZECELEA

În n-rul nostru de la 20 Februrie am răspuns deja unui domn X., care adresase din București o scrisoare către directorul ziarului „le Nord”, spunând în ea, că Rusia cucerise Basarabia de la niște cârduri (peuplades), cari locuiau sub corturi și erau pe jumătate sălbatică, de la un soi de bașibuzuc odios, și că din *nici un punct de vedere* Basarabia prin tratatul de Paris n'a putut fi considerată ca fiind restituită posesorilor ei legitimi.

Prin documente, publicate în mare parte în arhive slave chiar, am arătat, că Tătarii d-lui X., cari ar fi fost în trecut *les possesseurs légitimes*, erau cam ciudați în felul lor.

În Suceava domnește Alexandru Vodă cel Bun, care prescrie la anul 1407 ce vâmi au să plătească negustorii poloni la Tighina (Bender) și la Cetatea-Albă (Akkermann). Tot în vremea lui Alexandru trece la 1420 ierodiaconul rus Zosima prin Cetatea-Albă, și ne spune, că voind să treacă Nistrul, a trebuit să plătească pentru trecătoare un bir, pe care Moldovenii și Litvanii și-l împart la încheierea socotelilor. Ierodiaconul găde la Cetatea-Albă două săptămâni și apoi pleacă de la fânarul așezat chiar la gura Nistrului pe o corabie către sfintele Locuri.

Peste un an (1421), mai vine alt călător, cavalerul Guillebert de Lanoy, ambasadorul a două regi apuseni, care asemenea petrece în Cetatea-Albă, ce este sub stăpânirea lui Alexandru Vodă, pe care l-a văzut și-l cunoaște cavalerul. Ba cavalerul are și ocazia de a afla, că Moldovenii din Cetatea-Albă sunt minunat de bine administrați, căci singur călărind ge lângă Nistru a fost prădat, și poliția de atunci l-a aflat în câte-va zile pe hoți și i-au adus legați înaintea lui. Cavalerul, mirat de această justiție expeditivă, se roagă lui Vodă să-l ierte, căci i-au dat banii toți înapoi.

În fine la a. 1475 Ștefan-Vodă cel Mare trimite la Cetatea-Albă pe un architect grec anume Teodor, ca să facă un turn nou și un zid nou la întărirea, iar architectul le spune aceste prin inscripții, care stau și astăzi pe zidurile cetății.

Tot odată vedem în chrisoavele domnești de pe acea vreme iscăliți de odată cu Domnul regulat parcălabii Chilieț, al Cetății-Albe și al Hotinului, cari erau *boieri mari*, în cât se vede cum-că Tătarii de sub corturi ai d-lui X. aveau trecere pe atunci.

Numai numiri ciudate aveau acei boieri Tătarii. Pentru că vedem din chrisoave, că lângă boierul Manoil, parcălab de Hotin, și Stanciu de Cetatea-Albă, sunt iscăliți d-nia lor: Albul spătar, Ioan Baiceanu, Hodco Crețul, Oanea Pantece, Tudor Vascanu, Giurgea lui Gaură, tot nume... tătărăști de boieri de a lui Alexandru-Vodă.

Dar Cetatea-Albă devine și mai ciudată prin o altă împrejurare. În așezământul ce l-a Alexandru-Cel-Bun la 1407 negustorii poloni, se vede și ce mărfuri importați acele

*peuplades à demi sauvages*. Negustorii aduc din Lemberg *postav*, din Brăila *pește*, din Podolia *cai și vite albe*; ce or fi aducând ei oare din Cetatea-Albă? Poate corturi tătărăști? Ei aduc din Cetatea-Albă stufe cusute cu fir de aur, stufe de mătășă și vinuri din Grecia, pe care prosaicul așezământ le numește *cvas grecesc*. Erau luxoși Tătarii din Basarabia.

Se știe, că după moartea lui Alexandru-cel-Bun a rămas doi fii, Ștefan și Ilie, cari și-au împărțit țara în două. *Mateiu Strykowski*, în cronica sa polonă-litvană, tipărită în tîi și întîi la Koenigsberg 1582, ne spune cum și-a împărțit-o el. *Ilie* a luat regiunea Nistrului, Hotinul, Suceava, Iașiul, Hușiul, Tecuciul, etc.

Ce-i mai rămasese biatulul Ștefan? Trei ținuturi: Cetatea-Albă, Tighina și Chilia, care erau echivalente cu tot restul Moldovei. Se vede că Ștefan știa importanța acestuia *lambeau de terre*, căci n'a cerut nici Iașiul, nici Suceava, ci s'a mulțămît cu acești tătari, cari locuiau sub corturi și purtau stufe lucrate cu fir de aur și mătășării, beau vinuri din Grecia și steteau în relații directe cu Genova și cu Veneția. Această împărțea și împăcaciune între frați a pus-o la cale regele Poloniei la anul 1436.

Nu-i vorba de cronici, geografii și atlasuri. Nici una din ele nu contestă proprietatea deplină și neturburată a Moldovei asupra Basarabiei. Dar avînd a face cu diplomații de soiul celor cari scriu în „le Nord” am adus ca Toma necredinciosul dovezi, scrise de oameni, trăitori în veacul al cinsprezecelea, oameni cari au vorbit cu Alexandru-Cel-Bun, cu fiii săi Ilie și Ștefan, cu Ștefan Cel Mare. Aici nu se poate spune, că este o vreme ca aceea a lui Rurik sau a lui Oleg, în care istoria e mit și mitul istorie; ci din contra o vreme în care negustorul ce aducea pește de la Brăila trebuia să plătească vamă, importând iepe și vaci plătea vamă, trecînd Nistrul plătea vamă; o vreme, în care poliția de Cetatea-Albă prindea pe tâlhari, în cât din contra vremea de astăzi, cu nesiguranță ei caracteristică, e o licență poetică pe lângă epoca sănătoasă a lui Alexandru-Vodă cel Bun. N'avem a face cu povești și drepturi închipuite, ci cu oameni cari au fost, cum suntem noi astăzi de ne vedem cu ochii, cari se îmbracău ei cu postav adus din Lemberg, iar cucoanele cu mătășe din Cetatea-Albă; și de câte ori voim a spune povești de tătari sub corturi și oameni jumătate sălbateci, protesteză boierul Manoil, parcălab de Hotin, Stanciu de la Cetatea-Albă și împrenă cu ei Tudor Vascanu, Ioan Baiceanu, Oanea Pantece, Albu Spătaru și ceil-alți.

De acest triumphiu format în documentele noastre de parcălabul de Hotin, cel de Cetatea-Albă și cel de Chilia nu te scapă nici un soi de subtilitate diplomatică, nici un soi de apucătură. Nu-i eșire precum nu-i intrare, și păgău să fie omul, trebuie să zică: Adevărat, a Moldovei e Basarabia.

De când există Românii pe pământ, Basarabia noastră actuală, acest „lambeau de terre”, a avut și el onoarea de-a forma un stat deosebit, de și foarte trecător, sub Ștefan, fiul lui Alexandru-Cel-Bun. Altfel e pururea parte integrantă, sau a Vlachiei în veacul al pat-sprezecelea, sau a Moldovei din veacul al cinsprezecelea și până la luarea ei prin Ruși.

Față cu aceste lucruri pozitive, cu acești parcălabi, stufe cusute cu fir, vâmi plătite de negustori, turnuri și ziduri făcute de Ștefan-Vodă, nu știm zău dac'ar mai cuteza cineva să zică cum că „la Bessarabie „à aucun point de vue n'a été considérée par le traité de Paris, comme restituée à ses possesseurs légitimes?”

Hotinul nord estrem, Chilia gura Dunării, Cetatea-Albă, gura Nistrului, și tot teritoriul dintre liniile ce le-am putea trage între ele, a fost al nostru și este de drept al nostru și astăzi, căci nu noi ni s'a luat, nu cu noi s'a bătut Rușii, nu pământul nostru l-au putut ceda Turcii.

Știm prea bine, că diplomații sunt isteți întru prefacerea dreptății în terfeloage fără valoare. Dar țaria unui popor mic a stat tot-d'una în drept. Oare nu-i era mai ușor la inimă d-lui X, sau cititorului rus a lui „le Nord” dac'a afacerea se regula între noi și noi renunțam la dreptul nostru de bună voie? Nu-i părea mai bine, dac'a tăceam molcom și jucam după cum ni se cânta?

Sigur că da.

De aceea, ori cât de slab ar fi dreptul, lipsit de arme și de putere, el e tot mai tare de cât nedreptatea, tot mai tare de cât neadevărul.

Cu un cuvînt tătarii d-lui X, și al lui Rumianțof, a cărui nume d. X, îl citează fără cuvînt, pentru-că acest general n'a susținut nici o dată de a fi eliberat Moldova de sub tătari, ci din contra el e dat Moldovei, pe lângă proprietate și posesiunea liniștită a Basarabiei și a Hotinului, acei tătari n'au trecut, ci sunt pure invențiuni pentru a arunca praf în ochii Europei, neștiutoare de lucrurile noastre de la Dunăre.

Acest petec de pământ, pe care „le Nord” ar voi să-l sacrificăm prieteniei noastre cu Rusia, nu are pentru noi nici un equivalent în lume. El însemnează misiunea noastră istorică, țaria noastră.

La intrarea Sultanului Mohamed în țara românească contra lui Vlad Țepeș Voevod se afla între ostașii lui și un sârb anume *Constantin Mihailovici de Ostrovița*. El ne spune că pe atunci opinia publică era, că ori cine s'ar resboi cu Românii, chiar să-i învingă, numai pagubă are. Aceasta-i foarte natural, pentru că Românii nu sunt popor cuceritor, de aceea și apără ce-i al lor cu îndărătnicie, pentru că ce au cu drept au și al lor este.

Ori când însă Turcii sfătuiău pe Sultan să nu facă resboi cu Românii, pentru că n'aduce nici un folos, ci pier numai o mulțime de Turci în zadar, atunci Sultanul le răspundea: „Până când Românii stăpânesc Chilia și Cetatea-Albă, iară Ungurii Belgradul-sârbesc, până atunci nu vom putea birui pe creștinii!” (Vezi *Sbiór pisarzów polskich* sec. II. Tom. V Warszawa 1828).

Prin urmare Sultanul Mahomet știa bine că acest „lambeau de terre” nu-i de desprețuit, și dac'a el zicea aceasta la 1490 — de ce să n'o zicem noi la 1878?

Mutatis mutandis zicem: Pe câtă vreme Basarabia este în mâinile noastre, Rusia nu va putea cuceri Orientul.

Căci, după cât dăm noi cu socoteala, din ciudatele teorii a frontierelor naturale, a barierele ostile de invins și a victoriilor reputate la Cahul și Ismail — cam asta este intenția puternicului nostru vecin.

După știrile sosite din Berlin cabinetul german nu va face invitațiile la congres de cât după ce se va fi ratificat tratatul de pace, iară după intrunirea congresului Germania și Austro-Ungaria vor cere amănarea ședințelor pe cel puțin 15

zile, pentru-ca deosebitele să poată studia condițiunile până acum necunoscute.

Criza ministerială se amână o zi pe alta. Ziarele din Berlin besc chiar despre o schimbare tregului cabinet, cu toate că binațiunea Benningsen a cădeavărgire.

Italia.—Criza ministerială în ce se înăsprește. Cairoli cinat cu compunerea noului net, întîmpină greutăți în parte. După cele din urmă știri din Cairoli a conferit atât cu Sella, șeful partidului servator, și era vorba de un teri de coalițiune. Regele cu deplină rigurositate pe constituțional, și dac'a ministere se va putea combina, se va curs la disolvarea Camerei.

Impregiurul Vaticanului ceput neînțelegerile. Iesuiți deobște intransigenții au înț agiteze contra noului Papă, ce bănuiesc pe Leon XIII cu multă moderațiune față cu europene. Deasemenea se pise că noul Papă e hotărât a înț mai multe reforme în biserică tolică și a se apropia de modernă.

Grecia.—Cestiunea repăririi Greciei în congresul viitor venit obiectul discuțiunilor pene. Cabinetul englezesc sprijinea, ca Grecia să aibă drept a și trimite un reprezentant în lin, câtă vreme alte cabinetele pronunțat încă. Îndeosebi din Viena ar cere, ca numele rile semnate ale tratatului Paris să ia parte la congrese oare-ce admitînd pe Grecia, buni să se admită și alte șirangul al doilea, ba mai ale mic din orient.

Insurgenții din provinciile jurul Greciei cu încetul se reșparte a încheiat armistițiul teritoriile otomane, eară altă a fost bătută de către trupurile gulate. Ast-fel se crede, că eștin pentru un scurt timp, va fi restabilită în curînd provinciile grecești din Turcia.

## DISCURSUL DE T

REGELUI HUMBERT

Iată resumatul mesajului, pe gele Italiei a adresat către sentanții națiunii italiene cu deschiderii parlamentului:

„Adresându-vă încă odată țul, d-lor senatori și deputați, renescînd în mine încrederea și sprijinul intențiilor noastre un vom putea consolida și fecunda cea mare, la care gloriosul reștor al regatului și-a consacrat (aplause).

„Sentimentele de concordie s'au manifestat după nefericirea ne-a lovit, ne dă convicția că tatea italiană se consolidează și meuri nestrămătate, și că reștem consacra la reformele aște cu atîta încredere de către poție.” (aplause)

Discursul numără apoi proiect ce guvernul are de gînd să pre Parlamentului. Aceste proiecte privitoare la reforma electorală răspunderea ministerială, la amia comunelor și provinciilor mîntinerea ordinii publice, la trolul administrării finanțelor

mbarea impozitelor și prin urmare la îmbunătățirea condițiilor fiilor țării. Acest din urmă proiect are scop de a ușura sarcinile cari apasă asupra claselor sărăci și a repărți impozitele într'un mod echitabil. Guvernul va prezenta proiecte pentru micșorarea prețului sării.

Cursul tronului așteaptă mari rezultate pentru teaur și pentru industria națională din noul tarif va fi din tractatele de comerț.

Primă apoi necesitatea îngrijirii administrației și justiției. Se cere reorganizarea înaltei magistraturi, instrucția obligatoare și înălțarea învățământului. Reședințele militare se vor face pe temelii celor din urmă experiențe.

Relațiile Italiei cu puterile străine sunt amicale. Italia va lua parte la Congres într'un dorință de a asigura Europei o pace durabilă.

Cursul spune că papa, care a fost biserica trei-zeci și doi de ani regretat și venerat de toți s'a arătat în mormânt; urmașul său a fost potrivit datinelor sfinte, fără să fi dat loc la turburări în stat. Păstrând respectul credințelor religioase cu apărarea nestrămutată drepturilor statului, guvernul și italienescă vor arăta lumii că majele cele mărețe ale libertății.

Regele sfârșește exprimând încrederea că, în mâinile lui, Italia va coborî din poziția înaltă în care a știut-o pune măreață stăruință a întâiului său rege și virtuții poporului.

corp asupra lui Micu și unul asupra orașelului.

A început o bătălie înfricoșată, în începutul căreia oamenii de sub comanda căpitanului Luludas a prins să se clatine și să dea înapoi. Căpitanul scoase sabia din teacă și strigă în glasul mare: „Băieți, nu vă temeți. Aduceți-vă a-minte de strămoșii voștri, de umbra părinților voștri. Urmați-mă înainte, băieți, erucea va eși biruitoare!” La auzirea acestui glas și văzând pe căpitanul lor în frunte, s'au asvârlit cu toții asupra Turcilor și au susținut o luptă crâncenă până la 2 după amiază, gonindu-i pe Turci până aproape de Almiro cu vr'un sfert de oră. De aci insurgenții au început a se retrage spre munți.

A doua zi, Sâmbătă la 4 Februarie, insurgenții iar s'au întors asupra orașelului, căci Bașibuzucii ce se aflau acolo, se închisese în case. În această zi lupta cu densii ținu două ore, până ce respinși în toate punctele, părăsiră orașelul și fugiră la Almiro.

Dar când intrară insurgenții în sat, ce înfricoșată privilegii li se arată!

Găsiră un medic fript, mâncat pe jumătate de câni, zece copii tăiați în bucăți, 20 de fete desonorate și cu țigete tăiate!

În lupta aceasta au căzut dintre insurgenții creștini 15; dintre Turci 150 omoriți și răniți. Insurgenții, după ce au golit satul de turci, au rămas o săptămână în orașel.

La 10 Ianuarie turcii primiră ajutoare noue de la Larissa și anume vr-o 4,000 de inși pedestri și o sută de călăreți cu două tunuri și se îndreptară din nou asupra insurgenților, dând foc de tunuri în sat. Insurgenții se împărțiră în mai multe coloane și intrară în luptă, care a ținut dela 6 ore dimineața până pe la 7.—Nu puteau vedea de cât un întuneric, care cuprinsese toată fața pământului aceluia. Arăpîi deodău ca orbii strigând: „Allah illa Allah, Mohamet rasul Allah!”

Pe la 12 ore insurgenții se descurajaseră. Căpitanul Luludas era trist și căzuse pe gânduri, căci fșișururile se terminaseră și ei erau încunjurați. Când de o dată căpitanul văzu cu ochiana, că pe la spațele arapilor s'arată o coloană, care se împarte în șanțuri pe câmp.

Era sfânta legiune,

Ei începură o luptă, care era un adevărat măcel, căci tinerii din sfânta legiune s'au asvârlit asupra arapilor gonindu-i până la Almiro. Lupta a ținut până la 7 ore seara. Insurgenții s'au retras prin satele turcești, căci Turcii de la ivirea însurecțiunii se retrăsese prin cetăți.

CAMERA

Sedința de la 28 Februarie.

Sedința se deschide la ora 1 după amiază, sub președinția d-lui C. A. Rosetti, fiind prezenți 73 d-ni deputați.

Sumarul ședinței precedente se aprobă.

D. Ministru de finanțe cere a i se rectifică erorile din procesul verbal publicat în „Monitor.”

D. Docan. Camera în unanimitate eria votat urgența petițiunii d-lui Laszar Costin, prin care se plânge în contra comandantului rus de la Bêrlad. Comisiunea petiționară și-a făcut raportul asupra acestei petițiuni și de aceea cer a se pune la ordinea zilei de azi, fiind prezent și d. ministru al lucrărilor publice.

Se pune la vot propunerea d-lui Docan și se primește.

D. raportor P. Ghica dă ciltire raportului comisiunii, care conchide că guvernul să ia toate măsurile ca circulațiunea

trenurilor de marfă să fie liberă.

D. Ministru al lucrărilor publice zice că încetând ostilitățile, a luat toate măsurile necesare, ca să circule donș trenuri de marfă în fie-care zi pe toată linia, și pentru care scop s'a fățeles cu comandantii ruși superiori, ca să dea ordine subalternilor de a nu împedea trenurile din circulare. Petiția d-lui Laszar Costin a fost trimisă cu o zi mai înainte de a se lua aceste măsuri, și de aceea comandantul rus i-a pus piedici.

D. Mărgăritescu arată neregularitățile și abuzurile ce se fac la gara Brăila, și roagă guvernul de a lua măsuri de a pune capăt tutulor abuzurilor.

D. ministru al lucrărilor publice declară că a luat toate măsurile, de a pune capăt abuzurilor de la gări și a pedepsi pe culpabil.

Se pune la vot concluziunile raportului comisiunii și se primesc cu unanimitate.

Se pune la ordinea zilei proiectul de lege, prin care se autorisă guvernul de a plăti d-lui Lamaitre suma ce i se cuvine pentru spălatal rufelor spitalelor militare și pentru materialul de rufe ce a dat spitalelor.

Luarea în considerare se primește în unanimitate.

Art. I. se primește fără dezbateri.

Art. II. după o mică discuțiune.

Legea în total se admite cu 41 voturi pentru, contra 28 și 69 votanți.

La ordinea zilei se pune interpelarea d-lui Cantilie anunțată d-lor miniștri al afacerilor străine și al lucrărilor publice, în privința despăgubirei terământului ce s'a luat de la proprietarii pentru construcțiunea liniilor ferate Frățești Zimnicea și Bender-Galați.

D. Cantilie arată că d. Poliacof, însărcinat cu construcțiunea drumurilor de fer rusești, nu a despăgubit pe nimeni pentru terământul ce l'a luat. Menționează că la Brăila, la Giurgiu și chiar în jurul Bucureștilor toate terământurile cari s'au expropriat nu s'a plătit proprietarilor. Toate transacțiunile făcute între Români și Ruși nu sunt respectate.

Convențiunea spune în un mod formal și precis că guvernul rus având trebuință de formare de construcțiuni să se de linii de fer pe pământul român le va face cu cheltuielile guvernului rus, respectând legile de expropriațiune locale. D. Poliacof a intrat în proprietatea teremelor călcând legea de expropriațiune. Termină propunind o moțiune în sensul următor: „Guvernul să facă prin comisarii pe lângă intendența rusă de a opri de la d. Poliacof suma necesară pentru plata pământurilor ce s'au expropriat.”

D. ministru al afacerilor străine răspunde că a luat toate măsurile necesare pe lângă guvernul rus, ca terământurile ce s'au luat de pe la proprietarii să fie plătite, și roagă pe d. Cantilie re a și trage moțiunea.

D. Cantilie se declară satisfăcut de cele zise de d. ministru și își retrage moțiunea.

La ordinea zilei e dezbateri generală asupra bugetului.

D. I. Ionescu zice că comisiunea bugetară nu a putut a și termina lucrarea mai înainte din cauză că ministrul de finanțe nu era în țară și că d-se face parte din minoritatea comisiunii și roagă pe d. ministru ca să pue mai multă îngrijire la darea de seamă de cheltuielile esecutate de guvern și întieși a se aduce socoteli limpeză și apoi să votăm bugetul anului viitor. Veniturile puse de guvern sunt umflăte și trec peste veniturile votate de Camera din bugetul anului viitor, cu 5,000,000 Budgetul prezentat de guvern prezintă un excedent de 1,900,000, însă comisiunea bugetară a văzut veniturile sporite și cheltuielile asemenea în raport cu veniturile și a micșorat și veniturile și cheltuielile comisiunea a studiat bugetul articol cu articol și a avut de luptat cu d. ministru de finanțe, care susținea sporiirea și comisiunea din contra de a se ține cheltuielile vote-e de bugetul anului viitor. Sunt de idee de a ține de legea a nu spori nici veniturile nici cheltuielile să nu eșim din mijlocirea încasărilor din acești din urmă 3 ani, ca să putem avea un buget ca cel pentru anul 1878 cu un excedent, cel d'ântieși buget cu excedent în țara aceasta, de la anul 1859.

Fac omagiale mele d-lui Buescu, care pentru prima oară a făcut un astfel de raport, încheind socotelile anului 1877, făcând treabă contabililor de la ministerul de finanțe și a ministrului. A pus în buget veniturile anului viitor de 89,000,000 și o sporire de 3,000,000, cheltuielile le

pus în sporire, ecuiliberând bugetul după venit, însă dacă vom scoate umflăturile veniturilor, ne vom afla în deficit. Termină cerând de la Camera să continue pe calea începută de a reduce cheltuielile și să nu mai sporească nici veniturile nici cheltuielile.

D. Buescu mulțumește tutulor deputaților, care luând cuvântul în acestiune bugetului, i-a făcut laude. — Mă simțeam dator de a da în cunoștiunța țerei, situațiunea noastră financiară în un mod precis. M'am convins și am căutat să mă conving cu țifre, că în adevăr anul 1877 nu ne lasă nici un deficit. În anul acesta s'a votat de Camera 86,000,000 cheltuieli, însă veniturile nefiind de cât 80,000,000 urma ca restul de 6,000,000 să se acopere prin niște anumite legi, care un a dat rezultatul așteptat.

În acest buget nu e nici o țifră exagerată, nu e nici o țifră, care să ne dea temere, că nu se va putea încasa. Veniturile dramului de fer, pe care noi le-am pus numai de 6,500,000, sunt în realitate mai mari, asemenea și veniturile telegrafului. Trebuie să facem o lege prin care să se pună un frâu creditelor suplimentari și extraordinari, cari în Franca au fost neorocirile bugetelor. Termină invitând guvernul a lua măsuri ca producțiunile statului să crească.

D. președinte al consiliului cere ca discuțiunea să nu mai continue, căci la votarea bugetului pe articole să se combată toate veniturile și cheltuielile care se par exagerate, iar nu acum, când se discută luarea în considerare.

Se pune la vot închiderea discuțiunii și se primește.

Se pune la vot luarea în considerare și se primește cu unanimitate.

D. ministru de interne depune proiectul de lege pentru înființarea unui ministru și mesajii pentru scutirea rezerviștilor, care au fost la bătae, de impositul personal.

Sedința se ridică la orele 5.

CRONICA

Paralelismul demagogiilor radicale.— Ziarul „Le Pays” din 8 Martie publică următoarele:

„Jată ce se citea ieri, într'o foare republicană, amică a d-lui Floquet:

„D. Floquet a strigat odinioară, la urechile țării: „Trăiască Polonia!” Aceasta a produs printre reacționarii, în cursul de un an, o neobosită indignare. Astăzi, tot acești oameni făcu o simțulare lui Voltaire, pentru că a aprobat împărțirea Poloniei. Prin urmare avea dreptate d. Floquet; și o mărturisesc într'un mod implicit.

„Eată o curioasă destăinuire de care trebuie să luăm act. Vra să zică radicalii nu pot avea în fata unui suveran de cât două purtări, lingșirea injosită a unei slugi sau grosolănia insultătoare a ștregarului de uliță. A desaproba pe una din două este a aproba pe cea laltă.

„Acest mic fapt pune în lămină adevărata fire a acestor radicali cari, în fața autorităților sociale sau politice, nu știu de cât a sări de la înjoare la obrăznicie, de la slugărniciu la rescoală.”

Ce mai ziceți, iubiișii cititori? Asemănarea între radicalismul francez și cel românesc nu este oare perfectă? Nu s'ar putea înlocui numele de Floquet cu numele românesc, ca de alde C. A. Rosetti, Stătescu, Flea, Orășanu, et tutti quanti?”

Procesul de presă intentat de către poliția capitalei contra d-lui I. Constantinescu, fost girant al ziarului „Timpul”, s'a cercetat, — adică nu s'a cercetat de către jurați.

Acusatul, în o scrisoare publicată în „Timpul”, anunșe unor anumite persoane oficiale anumite fapte — injurioase. Pentru vina de a fi atribuit acestor persoane aceste fapte, a fost dus înaintea juraților. Era dar acusat de calomnie.

Acusatorul aș nitat însă, că înainte de a putea califica pe cine-va de calomniator, trebuia să dovedească, că faptele, pe care le afirmase, sunt neadeverate. Astfel apărătorii d-lui I. Constantinescu aș făcut excepție, judecătorii aș chibzuit și aș hotărât ca înainte de toate anumitele persoane oficiale trebuie să fie suspendate din funcțiune, date în judecată, și după ce vor fi fost achitate de către judecătorii competenți, vor putea să ceară urmărirea adunățătorului.

Dacă ar fi știut acusatorul, că vor câștiga o asemenea dreptate, fără îndoială s'ar fi forțat de a da față cu judecătorii.

Încă un om ucis. Eri seară s'a găsit la marginea orașului, nu departe de „Tăiețoare”, un om mort, aruncat într'un șanț. Causale morții nu sunt încă cunoscute, se presupune însă că el a fost jertva făcătorilor de rele.

Citim în „Monitor”:

În urma corespondențelor ținute după încetarea ostilităților, atât cu autoritățile ruse cât și cu cele române, în privirea ridicării torpilelor din apele Dunărei, ministrul afacerilor străine face cunoscut cele următoare:

Navigațiunea pe Dunăre nu mai întâlnește nici o piedică, afară de cât în trei locuri: lângă Corabia, la Cernavoda și la Sulina.

Lucrări se fac pentru scoaterea minelor automate; până atunci trecerea prin aceste locuri se poate face fără nici un pericol, sub direcțiunea piloților ruși. Pentru aceea s'au înființat stațiuni unde fier, care vas este în drept de a cere un pilot.

Lucrările de peștră de la Sulina sunt oboarăte pentru vase care nu trag mai mult de cât 11 picioare de apă. Se lucrează în multă activitate la desăvârșita curățire a canalului, și după rezultatele obținute până acum, se speră că lucrarea se va termina cât de curând.

Se vor face noi încunoștiunțări atunc când toate obstacolele vor fi cu desăvârșire înlăturate.

ULTIME SCIRI

(Agenția Havas).

—Serviciul de la 14 Martie, 9 ore dimineața.—

Vienna, 14 Martie.

Comitetul delegației austriece a discutat creditul de 60 milioane. Ministrul de finanțe, comun în monarhie, baronul de Hoffman, asigură că guvernul n'are de gând să creeze o situație cu două fețe. Comitetul este liber a introduce în proiect ori-ce schimbare formală pentru a mulțumi scrupulurile constituționale.

Contele Andrassy a declarat că suma de 60 milioane este un maximum. Guvernul va avea nevoie poate de o sumă multă mică, poste de tot nimica însă poate și de toată suma.

Comitetul a adoptat proiectul destinat a plăti cheltuielile ocazionate de fugarii bosniaci. A refuzat însă 637,000 florini ceruți de ministrul de reșel pentru a pregăti aprovizionarea.

Londra, 14 Martie.

Camera Comunelor. — D. Northcote declară că Engiltera primește în principiu întrunirea Congresului, și că d'o-cam-dată discută condițiile la cari poate lua parte.

TEATRUL CEL MARE

Martie 7 Martie 1878

Beneficial d-lui Louis Wiest cu concursul d-roi A. de Strajewski-Sragini, d-lui N. Manu și a artiștilor teatrului național.

Partea I. Concert.

Partea II. Ștregarul din Paris, comedie în 2 acte.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la magazinele de musică ale d-lor Gebauer și Șandrovits, și la autor:

CANTECUL ROSIORILOR DE LA VEDE.

Dedicat Măriei-Sale

DOMNITORULUI ROMANILOR CAROL I.

Poesia de

Locotement de stat major M. C. MANIUDESCU

PENTRU VOCE SI PIANO

de

CAROL PAȘILL Jun.

Prețul 1 leu banii 50.

